

Wymagania weterynaryjne przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny.

Dz.U.2016.885 t.j. z dnia 2016.06.22

Status: Akt obowiązujący

Wersja od: 22 czerwca 2016 r.

tekst jednolity

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI ¹

z dnia 21 października 2010 r.

w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny

(T.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 885.)

Na podstawie art. 11a ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2014 r. poz. 1577 oraz z 2015 r. poz. 1893) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wymagania weterynaryjne przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny, zwanego dalej "mięsem", w tym:

- 1) wymagania dotyczące zdrowia zwierząt, z których pozyskuje się mięso;
- 2) wymagania, jakie powinny być spełnione przy uboju na terenie gospodarstwa;
- 3) wymagania dotyczące badania poubojowego mięsa, w tym mięsa pozyskanego w wyniku odstrzału zwierząt łownych;
- 4) sposób znakowania mięsa.

§ 2.

1. Ubojowi na terenie gospodarstwa w celu produkcji mięsa poddaje się zwierzęta:

- 1) zdrowe;
- 2) które nie pochodzą z gospodarstwa lub obszaru podlegającego ograniczeniom, nakazom lub zakazom, mającym zastosowanie do danych zwierząt, wydanym na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2014 r. poz. 1539 oraz z 2015 r. poz. 266 [i 470](#)), ze względu na chorobę zakaźną zwierząt wymienioną w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego;
- 3) po upływie okresu karencji określonego dla użytego produktu leczniczego weterynaryjnego lub produktu leczniczego, jeżeli przed poddaniem ubojowi zwierzęta były leczone tymi produktami.

2. Nie przeprowadza się uboju zwierząt, w celu pozyskania mięsa, z gatunku wrażliwego na zakażenie jedną z chorób zakaźnych zwierząt wymienionych w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia

zwierzęcego, w gospodarstwie innym niż gospodarstwo pochodzenia zwierzęcia, jeżeli znajdują się tam zwierzęta podejrzane o zakażenie tą chorobą lub podejrzane o tę chorobę, chore lub zakażone.

§ 2a.

1. Dopuszcza się ubój na terenie gospodarstwa, w celu produkcji mięsa, świń utrzymywanych w gospodarstwie podlegającym ograniczeniom, nakazom lub zakazom, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, wydanym w związku z wystąpieniem afrykańskiego pomoru świń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa trzeciego, graniczących z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pod warunkiem że były one utrzymywane w tym gospodarstwie co najmniej przez 30 dni przed ubojem, a ponadto gdy:

1) świnię te zostaną poddane badaniu przedubojowemu świń przeprowadzonemu w sposób określony w części A rozdziału IV sekcji IV załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 206, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 75), zwanego dalej "rozporządzeniem nr 854/2004";

2) mięso pozyskane w wyniku uboju tych świń zostanie poddane badaniu poubojowemu.

2. Próbkę do badania laboratoryjnego w kierunku afrykańskiego pomoru świń pobiera się przy przeprowadzaniu badania przedubojowego świń lub badania poubojowego mięsa z tych świń, w przypadku gdy ubój świń jest dokonywany w gospodarstwie położonym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej wymienionym w części:

1) III załącznika do decyzji wykonawczej Komisji 2014/709/UE z dnia 9 października 2014 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich i uchylającej decyzję wykonawczą 2014/178/UE (Dz. Urz. UE L 295 z 11.10.2014, str. 63, z późn. zm.), zwanej dalej "decyzją nr 2014/709/UE";

2) I i II załącznika do decyzji nr 2014/709/UE - jeżeli istnieje podejrzenie wystąpienia afrykańskiego pomoru świń.

§ 2b. Dopuszcza się ubój na terenie gospodarstwa, w celu produkcji mięsa, świń utrzymywanych w gospodarstwie położonym na obszarze, o którym mowa w załączniku do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 lutego 2016 r. w sprawie zarządzenia odstrzału sanitarnego dzików (Dz. U. poz. 229), gdy gospodarstwo to nie jest położone na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej wymienionym w części I, II i III załącznika do decyzji nr 2014/709/UE.

§ 3. Przy uboju zwierząt na terenie gospodarstwa powinny być spełnione wymagania określone w przepisach o ochronie zwierząt i w przepisach o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt, a także w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

§ 4.

1. Co najmniej na 24 godziny przed dokonaniem uboju zwierząt, z wyłączeniem drobiu lub zajęczaków, w celu produkcji mięsa, jeżeli ubój ma być dokonany:

- 1) na terenie gospodarstwa, w którym zwierzęta były utrzymywane - posiadacz zwierząt,
- 2) w gospodarstwie innym niż gospodarstwo, w którym zwierzęta były utrzymywane - podmiot prowadzący to gospodarstwo

- informuje powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia uboju o zamiarze przeprowadzenia uboju.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1:

1) zawiera:

- a) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania oraz adres posiadacza zwierząt poddawanych ubojowi,
- b) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania oraz adres podmiotu prowadzącego gospodarstwo - w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2,
- c) gatunek i liczbę zwierząt poddawanych ubojowi,
- d) numer identyfikacyjny zwierzęcia lub zwierząt poddawanych ubojowi, jeżeli z przepisów o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt wynika obowiązek oznakowania zwierzęcia,
- e) miejsce i termin uboju,
- f) imię i nazwisko oraz adres osoby uprawnionej do przeprowadzenia uboju,
- g) inne dane mające na celu ułatwienie kontaktu z informującym, w szczególności numer telefonu informującego,
- h) w przypadku, o którym mowa w § 2a ust. 1 - oświadczenie, że świnie były utrzymywane w gospodarstwie co najmniej przez 30 dni przed ubojem;

2) może zawierać zgłoszenie mięsa do badania poubojowego - w przypadku, o którym mowa w § 8 pkt 1.

3. W przypadku uboju cieląt do szóstego miesiąca życia, owiec lub kóz, informacja, o której mowa w ust. 1, jest przekazywana w formie pisemnego powiadomienia zawierającego dodatkowo oświadczenie o zagospodarowaniu na własny koszt materiału szczególnego ryzyka zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającym zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289, z późn. zm.) i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.), zwanym dalej "rozporządzeniem nr 1069/2009".

4. Wzór powiadomienia o zamiarze przeprowadzenia uboju cieląt do szóstego miesiąca życia, owiec lub kóz w celu produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 5.

1. Podmiot prowadzący gospodarstwo, w którym dokonywany jest ubój zwierząt pochodzących z innych gospodarstw w celu produkcji mięsa, zapewnia, że:
  - 1) zwierzęta są ubijane niezwłocznie po przybyciu do gospodarstwa;
  - 2) ubój zwierząt odbywa się w warunkach zapobiegających zanieczyszczeniu mięsa.
2. Podmiot prowadzący gospodarstwo, w którym dokonywany jest ubój zwierząt określony w ust. 1, prowadzi ewidencję przeprowadzonych w gospodarstwie ubojów oraz przechowuje ją przez okres trzech lat od daty dokonania uboju danego zwierzęcia.
3. Ewidencja, o której mowa w ust. 2, składa się z kolejno ponumerowanych stron zawierających:
  - 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania oraz adres posiadacza zwierząt poddanych ubojowi;
  - 2) adres gospodarstwa, z którego pochodziły zwierzęta, jeżeli jest inny niż adres posiadacza zwierzęcia;
  - 3) liczbę zwierząt poddanych ubojowi;
  - 4) numer identyfikacyjny zwierząt poddanych ubojowi, jeżeli z przepisów o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt wynika obowiązek oznakowania zwierzęcia;
  - 5) datę uboju;
  - 6) imię i nazwisko, adres oraz podpis osoby uprawnionej do przeprowadzenia uboju;
  - 7) podpis posiadacza zwierzęcia.

§ 6.

1. W gospodarstwie, w którym dokonywany jest ubój zwierząt pochodzących z innych gospodarstw w celu produkcji mięsa, powinno być wyznaczone miejsce lub pomieszczenie przeznaczone do:
  - 1) ogłuszania, wykrwawiania i wytrzewiania zwierząt;
  - 2) przechowywania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w rozporządzeniu nr 1069/2009, w tym materiału szczególnego ryzyka, odpowiednio zabezpieczone przed dostępem osób postronnych oraz zwierząt.
2. Miejsce lub pomieszczenie, w których odbywa się wytrzewianie tusz, powinny:
  - 1) być utrzymywane w czystości i zachowane w dobrym stanie;
  - 2) zapewniać odpowiednią przestrzeń roboczą pozwalającą na przeprowadzanie wszelkich działań w sposób zapobiegający zanieczyszczeniu mięsa;
  - 3) mieć dostęp do bieżącej wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.
3. Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, w tym materiał szczególnego ryzyka, o których mowa w ust. 1, przechowuje się:
  - 1) w sposób gwarantujący, że jego jakość mikrobiologiczna nie ulegnie pogorszeniu;
  - 2) w pojemnikach oznaczonych w sposób trwały, które każdorazowo po opróżnieniu poddaje się myciu, czyszczeniu i odkażaniu.
4. Jeżeli w gospodarstwie, w którym dokonywany jest ubój zwierząt pochodzących z innych gospodarstw w celu produkcji mięsa, utrzymywane są zwierzęta gospodarskie, to miejsce lub pomieszczenie, o którym mowa w ust. 1, powinno być odizolowane od pomieszczeń, w których utrzymywane są zwierzęta.

§ 7.

1. Mięso świń i nutrii poddanych ubojowi oraz mięso dzików odstrzelonych, w celu produkcji mięsa, poddaje się badaniu na obecność włośni jedną z metod określoną w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1375 z dnia 10 sierpnia 2015 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące urzędowych kontroli w odniesieniu do włośni (*Trichinella*) w mięsie (Dz. Urz. UE L 212 z 11.08.2015, str. 7) albo metodą badania trychinoskopowego określoną w załączniku nr 3 do rozporządzenia, na koszt:
  - 1) posiadacza tego mięsa lub
  - 2) podmiotu prowadzącego gospodarstwo, w którym dokonano uboju - w przypadku uboju zwierząt, o którym mowa w § 5 ust. 1.
2. W przypadku gdy tusza podlega badaniu, o którym mowa w § 8, próbki do badania mięsa na obecność włośni pobiera i bada urzędowy lekarz weterynarii, o którym mowa w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z ~~2010~~2015 r. Nr 112, poz. 744, 1482 i 1918 oraz z ~~późn~~2016 r. zmpoz. 50), zwany dalej "urzędowym lekarzem weterynarii".
3. W przypadku gdy tusza nie podlega badaniu, o którym mowa w § 8, próbki do badania mięsa na obecność włośni pobiera i dostarcza do urzędowego lekarza weterynarii:
  - 1) posiadacz mięsa - w przypadku dzików oraz uboju zwierząt na terenie gospodarstwa, w którym zwierzęta były utrzymywane;
  - 2) podmiot prowadzący gospodarstwo, w którym dokonywany jest ubój - w przypadku uboju zwierząt, o którym mowa w § 5 ust. 1.
4. Sposób pobierania próbek do badania mięsa na obecność włośni oraz zasady dostarczania próbek do urzędowego lekarza weterynarii określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.
5. Powiatowy lekarz weterynarii podaje do publicznej wiadomości, w sposób zwyczajowo przyjęty na danym terenie, nazwiska urzędowych lekarzy weterynarii wyznaczonych do badania, o którym mowa w ust. 1 i § 8, ich siedziby oraz obszar działania.
6. Mięso zbadane na obecność włośni metodą badania trychinoskopowego określoną w załączniku nr 3 do rozporządzenia:
  - 1) przed spożyciem powinno zostać poddane obróbce cieplnej zapewniającej podgrzanie mięsa do temperatury wewnętrznej wynoszącej co najmniej 71°C;
  - 2) nie powinno być wykorzystywane do przygotowania potraw na grillu lub w kuchence mikrofalowej.

§ 8.

1. Mięso zwierząt poddanych ubojowi oraz mięso zwierząt łownych odstrzelonych, w celu produkcji mięsa, poddaje się badaniu poubojowemu przeprowadzanemu przez urzędowego lekarza weterynarii, w sposób właściwy dla danego gatunku zwierząt, określony w sekcji IV załącznika I do rozporządzenia nr 854/2004, na wniosek i na koszt:
  - 1) posiadacza tego mięsa lub
  - 2) podmiotu prowadzącego gospodarstwo, w którym został dokonany ubój - w przypadku uboju zwierząt, o którym mowa w § 5 ust. 1.
2. W przypadku dokonywania uboju świń, o którym mowa w § 2a, badanie przedubojowe świń i poubojowe mięsa oraz pobieranie próbek do badań laboratoryjnych w kierunku afrykańskiego pomoru świń przeprowadza się:

- 1) z urzędu;
- 2) na koszt posiadacza mięsa - w przypadku badania poubojowego mięsa.

§ 9.

1. Jeżeli w wyniku przeprowadzonego badania poubojowego, o którym mowa w § 8, oraz badania na obecność włośni, o którym mowa w § 7 ust. 2, w przypadku badania mięsa świń, nutrii i dzików, stwierdzono, że badane mięso zwierząt jest zdatne do spożycia przez ludzi, urzędowy lekarz weterynarii wystawia zaświadczenie o przeprowadzeniu badania poubojowego mięsa, które zawiera:

- 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania oraz adres posiadacza mięsa;
- 2) miejsce i termin uboju albo odstrzału;
- 3) datę przeprowadzenia badania;
- 4) gatunek zwierzęcia, z którego pozyskano mięso, oraz numer identyfikacyjny tego zwierzęcia, jeżeli z przepisów o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt wynika obowiązek oznakowania zwierzęcia;
- 5) wynik badania;
- 6) w przypadku badania mięsa świń, nutrii i dzików, informację o ograniczeniach w sposobie wykorzystania mięsa - jeżeli badanie na obecność włośni przeprowadzono przy zastosowaniu metody badania trychinoskopowego określonej w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

2. Jeżeli w wyniku badania na obecność włośni próbek mięsa świń, nutrii i dzików, pobranych i dostarczonych zgodnie z § 7 ust. 3:

1) nie stwierdzono włośni - urzędowy lekarz weterynarii wystawia zaświadczenie o przeprowadzeniu badania próbek mięsa, które zawiera:

- a) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania oraz adres posiadacza mięsa,
- b) miejsce i termin uboju albo odstrzału,
- c) datę przeprowadzenia badania,
- d) gatunek zwierzęcia, z którego pochodziła badana próbka, i numer identyfikacyjny tego zwierzęcia, jeżeli z przepisów o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt wynika obowiązek oznakowania zwierzęcia,
- e) wynik badania,
- f) informację o ograniczeniach w sposobie wykorzystania mięsa - jeżeli badanie próbek na obecność włośni przeprowadzono przy zastosowaniu metody badania trychinoskopowego określonej w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

2) stwierdzono włośnię - powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzję administracyjną w sprawie uznania mięsa za niezdatne do spożycia przez ludzi, określając w niej sposób postępowania z tym mięsem.

3. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 2 pkt 2, urzędowy lekarz weterynarii z urzędu pobiera próbki mięsa i przeprowadza badanie, o którym mowa w § 7 ust. 1 i § 8, na koszt posiadacza mięsa.

§ 10.

1. Urzędowy lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia, po pobraniu próbek mięsa i przeprowadzeniu badania, o którym mowa w § 7 ust. 1, lub badania, o którym mowa w § 8,

że mięso jest niezdatne do spożycia przez ludzi, znakuje tuszę znakiem weterynaryjnym w kształcie trójkąta równobocznego o długości boku 5 cm zawierającym:

- 1) w górnej części - litery "PL";
- 2) w dolnej części - litery "IW".

2. Znak weterynaryjny umieszcza się na:

- 1) zewnętrznej powierzchni tuszy przez opieczątowanie jej znakiem przy użyciu tuszu lub przez znakowanie na gorąco lub
- 2) zawieszce przymocowanej do tuszy.

§ 11. Urzędowy lekarz weterynarii, niebędący pracownikiem Inspekcji Weterynaryjnej, przeprowadzający badanie mięsa, przekazuje powiatowemu lekarzowi weterynarii:

- 1) informację o zaświadczeniach, o których mowa w § 9 ust. 1 lub ust. 2 pkt 1,
  - 2) decyzje administracyjne o uznaniu mięsa za niezdatne do spożycia przez ludzi
- które zostały wydane w danym kwartale, w terminie do 15. dnia pierwszego miesiąca kwartału następującego po kwartale, którego dotyczy informacja lub w którym zostały wydane te decyzje.

§ 12. Mięso świń i nutrii poddanych ubojowi oraz mięso dzików odstrzelonych nie może zostać spożyte ani przetworzone przed uzyskaniem zaświadczenia, o którym mowa w § 9 ust. 1 lub ust. 2 pkt 1.

§ 13. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 lipca 2007 r. w sprawie wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny (Dz. U. ~~Nr 132~~, poz. 919).

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

ZAŁĄCZNIKI

ZAŁĄCZNIK Nr 1

WZÓR

~~Powiadomienie o zamiarze przeprowadzenia uboju cieląt do szóstego miesiąca życia, owiec lub kóz w celu produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny~~

Powiadomienie o zamiarze przeprowadzenia uboju cieląt do szóstego miesiąca życia, owiec lub kóz w celu produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny
I. Informacja o zamiarze przeprowadzenia uboju
Imię i nazwisko, miejsce zamieszkania oraz adres posiadacza zwierzęcia:.....

.....Imię i nazwisko, miejsce zamieszkania oraz adres podmiotu prowadzącego

gospodarstwo:1).....

.....Gatunek zwierząt poddawanych ubojowi:.....

.....Liczba zwierząt poddawanych

ubojowi:.....

.....Numer identyfikacyjny zwierzęcia lub zwierząt poddawanych

ubojowi:2).....

.....Miejsce

uboju:.....

.....Termin

uboju:.....

.....Imię i nazwisko oraz adres osoby uprawnionej do

przeprowadzenia

uboju:.....

.....Inne dane, w tym numer telefonu, przekazującego

powiadomienie:.....

.....II. Oświadczenie o zagospodarowaniu materiału

szczególnego ryzykaOświadczam, że pokryję koszty zagospodarowania materiału

szczególnego ryzyka dokonanego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i

Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającym zasady dotyczą-ce

zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii (Dz.

Urz. WE L 147z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne,

rozdz. 3, t. 32, str. 289, z późn. zm.) i rozpo-rządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady

(WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającym przepi-sy sanitarne

dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia

przez ludzi,i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach

ubocznych pochodzenia zwierzęce-go) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn.

zm.).III. Informacja o zgłoszeniu mięsa do badania poubojowegoZgłaszam do badania

poubojowego mięso pozyskane / nie zgłaszam do badania poubojowego mięsa

pozyskanego3)ze zwierząt poddanych ubojowi w celu produkcji mięsa na użytek

własny.....(data i podpis) 1) Dotyczy

uboju zwierząt w gospodarstwie innym niż gospodarstwo, w którym zwierzęta były

utrzymywane.2) Dotyczy cieląt do szóstego miesiąca życia, owiec i kóz, jeżeli z przepisów o

systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt wynika obowiązekoznakowania zwierzęcia.3)

Niepotrzebne skreślić.

I. Informacja o zamiarze przeprowadzenia uboju

Imię i nazwisko, miejsce zamieszkania oraz adres posiadacza zwierzęcia:

.....

Imię i nazwisko, miejsce zamieszkania oraz adres podmiotu prowadzącego gospodarstwo:-⁸

.....

Gatunek zwierząt poddawanych ubojowi:

.....

Liczba zwierząt poddawanych ubojowi:

.....

Numer identyfikacyjny zwierzęcia lub zwierząt poddawanych ubojowi:-⁹

.....

Miejsce uboju:

.....

Termin uboju:

.....
Imię i nazwisko oraz adres osoby uprawnionej do przeprowadzenia uboju:
.....

.....
Inne dane, w tym numer telefonu, przekazującego powiadomienie:
.....

H. Oświadczenie o zagospodarowaniu materiału szczególnego ryzyka

~~Oświadczam, że pokryję koszty zagospodarowania materiału szczególnego ryzyka dokonanego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającym zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289, z późn. zm.) i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.):~~

III. Informacja o zgłoszeniu mięsa do badania poubojowego

~~Zgłaszam do badania poubojowego mięso pozyskane / nie zgłaszam do badania poubojowego mięsa pozyskanego¹⁰ ze zwierząt poddanych ubojowi w celu produkcji mięsa na użytek własny:~~

.....
(data i podpis)

ZAŁĄCZNIK Nr 2

SPOSÓB POBIERANIA PRÓBEK DO BADANIA MIĘSA NA OBECNOŚĆ WŁOŚNI ORAZ ZASADY DOSTARCZANIA PRÓBEK DO URZĘDOWEGO LEKARZA WETERYNARII

I. Sposób pobierania próbek mięsa

1. U świń domowych:

- 1) pobiera się kilka próbek mięsa, każda wielkości orzecha laskowego, z mięśni obu filarów przepony w przejściu do części ścięgnistej;
- 2) łączna masa pobranych próbek nie powinna być mniejsza niż 50 g.

2. U dzików:

- 1) pobiera się sześć próbek mięsa, każda wielkości orzecha laskowego, po jednej próbce z:
  - a) mięśni każdego filaru przepony w przejściu do części ścięgnistej,
  - b) mięśni żuchwowych,
  - c) mięśni przedramienia,
  - d) mięśni międzyżebrowych,
  - e) mięśni języka;
- 2) jeżeli nie można pobrać próbek z niektórych mięśni określonych w pkt 1, wówczas pobiera się cztery próbki mięsa z mięśni, które są dostępne;
- 3) łączna masa pobranych próbek nie powinna być mniejsza niż 50 g.

3. U nutrii:

- 1) pobiera się dwie próbki mięsa, każda wielkości orzecha laskowego, z mięśni obu filarów przepony w przejściu do części ścięgnistej albo
- 2) pobiera się jedną próbkę mięsa wielkości dwóch orzechów laskowych z mięśnia jednego filaru przepony - w przypadku gdy drugi filar przepony jest niedostępny, albo
- 3) pobiera się dwie próbki mięsa każda wielkości orzecha laskowego z części żebrowej lub mostkowej przepony - w przypadku braku mięśni obu filarów przepony, albo
- 4) pobiera się dwie próbki mięsa, każda wielkości orzecha laskowego, z:
  - a) mięśni języka,
  - b) mięśni żuchwowych lub międzyżebrowych - w przypadku braku mięśni przepony.

II. Zasady dostarczania próbek do urzędowego lekarza weterynarii

1. Próbki powinny być dostarczone do urzędowego lekarza weterynarii:

- 1) niezwłocznie po dokonaniu uboju, nie później niż 24 godziny od terminu uboju zwierzęcia, z którego tuszy próbki zostały pobrane;
  - 2) niezwłocznie po dokonaniu odstrzału, nie później niż 48 godzin od dokonania odstrzału.
2. Próbki powinny być przechowywane i transportowane w warunkach zapobiegających rozkładowi gnilnemu mięsa, przy czym próbki nie mogą być mrożone.
3. Dostarczający próbki powinien poinformować urzędowego lekarza weterynarii o:
- 1) wieku zwierzęcia;
  - 2) miejscu pochodzenia zwierzęcia;
  - 3) części zwierzęcia, z której zostały pobrane próbki do badania.

ZAŁĄCZNIK Nr 3

BADANIE TRYCHINOSKOPOWE

I.

Aparatura:

- 1) trychinoskop żarówkowy o powiększeniu 30-40-krotnym i 80-100-krotnym lub stereomikroskop optyczny z zespołem lusterkowym oraz źródłem światła o regulowanej intensywności;
- 2) kompresor składający się z dwóch płytek szklanych, z których jedna jest podzielona na równe obszary;
- 3) małe zakrzywione nożyczki;
- 4) mała pęseta;
- 5) nóż do cięcia próbek;
- 6) małe ponumerowane pojemniki do oddzielnego przechowywania próbek;
- 7) zakraplacz;
- 8) naczynie z kwasem octowym i naczynie z roztworem wodorotlenku potasu do rozjaśniania zwapnień i zmiękczenia suszonego mięsa.

II.

Pobieranie próbek

W przypadku całych tusz pobiera się kilka próbek wielkości orzecha laskowego z każdego zwierzęcia:

- 1) u świń domowych próbki pobiera się z obu filarów przepony w przejściu do części

ścięgnistej;

2) u dzików próbki pobiera się z obu filarów przepony w przejściu do części ścięgnistej i dodatkowo z mięśni żuchwowych, z mięśni przedramienia, z mięśni międzyżebrowych i mięśni języka, co razem daje sześć próbek z każdego poszczególnego zwierzęcia;

3) jeżeli nie można pobrać próbek z niektórych mięśni, wówczas pobiera się cztery próbki z mięśni, które są dostępne;

4) z każdego kawałka mięsa pobiera się cztery próbki wielkości orzecha laskowego z mięśni prądkowanych, o ile to możliwe, niezawierające tłuszczu, pobrane w różnych miejscach oraz w miarę możliwości z miejsc w pobliżu kości lub ścięgien.

III.

Procedura

1. Kompresor wypełnia się $1,0 \pm 0,1$ g mięsa, co zwykle odpowiada 28 kawałkom wielkości ziarna owsa. W razie potrzeby należy wypełnić dwa kompresory w celu zbadania 56 kawałków wielkości ziarna owsa.

2. Jeżeli świnia domowa posiada oba filary przepony, trychinoskopista wycina 28 kawałków wielkości ziarna owsa z każdej z powyższych części całej tuszy, co łącznie daje 56 kawałków.

3. Jeżeli występuje tylko jeden filar przepony, wycina się 56 kawałków z różnych miejsc, jeśli to możliwe, z przejścia w część ścięgnistą.

4. Każda z próbek pobranych z pozostałych czterech mięśni dzika jest dzielona na siedem kawałków wielkości ziarna owsa, co łącznie daje 28 dodatkowych kawałków.

5. Trychinoskopista ścisną 56 kawałków (lub 84 kawałki) pomiędzy płytkami szklanymi w taki sposób, aby można było przez tak przygotowany preparat odczytać druk.

6. Jeżeli mięso badanych próbek jest suche i stare, preparaty muszą zostać zmiękczone w mieszaninie jednej części roztworu wodorotlenku potasu z dwoma częściami wody przez 10-20 minut przed rozprasowaniem.

7. Z każdej próbki pobranej z kawałków mięsa trychinoskopista wycina 14 kawałków rozmiaru ziarna owsa, co łącznie daje 56 kawałków.

8. Badanie mikroskopowe należy przeprowadzać w taki sposób, aby preparat został obejrzany powoli i uważnie w powiększeniu 30-40-krotnym.

9. Jeżeli badanie trychinoskopowe ujawni obszary podejrzone, muszą one zostać zbadane przy największym powiększeniu trychinoskopu (80-100-krotnym).

10. W przypadku wątpliwego wyniku badanie należy kontynuować na większej liczbie próbek i preparatów, aż do otrzymania wymaganych informacji. Badanie trychinoskopowe należy przeprowadzać przez przynajmniej 6 minut.

11. Minimalny czas ustalony dla badania nie obejmuje czasu koniecznego do pobierania próbek i przygotowania preparatów.

12. Trychinoskopista nie może badać dziennie więcej niż 840 kawałków.

¹ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej - rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi

(Dz.U.2015.1906).